

ZÁMECKÉ VYPRÁVĚNÍ

Tak už jsem letos oslavil třístovku. Je to takové pěkné kulaté číslo, tyhle narozeniny nemá jen tak každý, a tak jsem slavil téměř celý rok. Dostal jsem spoustu milých, krásných, ba i hodnotných dárků, o které jsem se rád podělil se všemi, kdo za mnou přicházeli.

První dárek jsem dostal, ještě než přišlo jaro. Narodila se jehňata a kůzle, mám je rád a děti také (je s nimi stále veselo).

V dubnu se mi do vyklizeného sklepa nastěhovala strašidla. Děti z mateřské a základní školy se mi postaraly o pestrý úvod do chodby před sklepem, když zapůjčily svá vlastnoručně vyrobená strašidla.

Díky tomu mohli návštěvníci poprvé vidět mé nejtemnější kouty ve sklepení. Nejdříve jsem se trochu bál, ale pak jsem zjistil, že jsou spící a probouzejí se jen tehdy, když někdo opravdu zlobí. Dovezli nám také nové loutky, a tím vznikla nová expozice, kterou si mohli návštěvníci prohlédnout samostatně. 14. dubna se v malovaném sále připomněla moje historie, při přednášce paní Jany Hoškové jsem zavzpomínal na své bývalé panstvo.

Ještě bylo chladno a já se stal tak trochu slavným, přijela za mnou Toulavá kamera z ČT, čímž zřejmě po odvysílání způsobila příval návštěvníků začátkem května. Bylo to vzrůšo po klidné zimě. Sotva jsem je pobral. Byli trochu nerozumní, když se mi nahrnuli do průjezdu a všichni chtěli jít na návštěvu ve stejnou

hodinu. Ale nakonec jsme to zvládli.

Oficiální oslavu jsem měl 6. května, zazpívaly mi děti ze školy své pásmo o zámku (za což moc děkuji a doufám, že zas přijdou), po nich se v zahradě rozezněly libozvučné tóny harfy a pak ještě jednou v sále. Další koncert, tentokrát kytarový, se konal v červnu.

V přijímacím salónu se objevila nová výstava k mým narozeninám a v průjezdu výstava o baroku v Plzeňském kraji. Do loveckého salónku jsem dostal nový nábytek, krásné kousky.

I když se k mému údivu letos nekonaly zahradní barokní slavnosti, o pestrobarevnou květinovou výzdobu jsem nepřišel. Zahradníci přijeli už o pouti koncem června a nezklamali. Byla to opět pastva pro oči. A najíst se mohli návštěvníci i opravdu, při ochutnávce barokní kuchyně. Tentokrát byli nějaký ostýchaví, zbylo i pro slepice. O pouti na návsi hrály kapely, kavárna měla plno. I ke mně chodili návštěvníci až do večera, no prostě to tu žilo, a tak to mám rád. Dostal jsem další dárek poměrně nákladný – opravenou čelní zeď pravé zámecké zahrady.

Během prázdnin se za mnou přišly podívat, kromě běžných návštěvníků, i děti z černošínské mateřské školy, omladina z táborů a také jednu malí vodníci

